

یادداشتی از نورالله رنجبر بر شعر غزه از علی نظری

نورالله رنجبر نویسنده و شاعر شیرازی پس از دیدن بازخورد دو قطعه موسیقی از علی نظری اقدام به نقد و بررسی شعر غزه از علی نظری کرد.

به گزارش خبرنگاران گروه فرهنگ هنر و رسانه خبرگزاری گزارش خبر، نورالله رنجبر نویسنده و شاعر شیرازی پس از دیدن بازخورد دو قطعه موسیقی از علی نظری برآن شد تا به نقد و بررسی موسیقی غزه از بعد ادبیاتی و مبنای ترانه سرایی بپردازد.

شعر غزه:

بیا خیزید مسلمانان که غزه غرق در خون است
و این دشمن نابخرد هنوزم مست و مجنون است
بساط ظلم اهریمن چنان درهم فرو ریزد
و کل عالم هستی، به عشق تو بیا خیزد

بیا خیزید مسلمانان بساط ظلم برچینید
که آزادی نزدیک است، که این روزا رو میبینید
دوباره مسجدالاقصی نماز عشق میخوانیم
دوباره یکدل و یکدست، کنار همدگر مانیم

شکی نیست که رژیم کودک کش صهیونیستی در سالهای اخیر وحشیگری علیه زنان و کودکان بیگناه فلسطین را به حد رسانده که علاوه بر مسلمانان سایر ادیان هم در دنیا تحت تاثیر قرار گرفته و حتی یهودیان واقعی و انسان دوست نیز گاهگاهی در گوشه و کنار دنیا دست به اعتراض می‌زنند و علی نظری در شعر غزه این رژیم را نابخرد و در عالم مستی به قلم کشیده که شاید مستی دیوانه وار آنها از بوی خون منشأ گرفته و بوی خون حیوان خونخوار را مست می‌کند پس تنها راه به بند کشیدن این خونخوار به پا خواستن است و بس و در بیت دوم از بهم ریختن بساط ظلم از بیا خواست‌خواستنها می‌گوید و دستهای یاری که از آستین عالم هستی بیرون می‌آید.

بیت بعدی منو یاد آب سربالا میندازه که وقتی که به اوج میرسه همونجا نقطه افولش هست و از همون نقطه اوج فرو میریزه، همچنین در وعده صادق هم اومده که ما شمارو مسلط می‌گردانم ولی شما ظلم روا می‌دارید پس توسط قومی که زبانشان را نمی‌دانید شما رو نابود می‌کنیم.

شاید اون قوم همان کل عالم هستی باشد.

و در آخر از ادای نماز عشق در مسجدالاقصی می‌گوید که هر دین و هر ملیتی نماز خودش را آزادانه می‌خواند و همه یکدل یکدست در کنار هم هستند از مسیحی، یهودی، مسلمان و هر دین و آیینی.

گفتنی است شعر فوق از لحاظ مبنای شعر که (مبنی اصلی شعر وزن هجایی است) مشکلاتی دارد ولی از آنجایی که مبنی ترانه وزن آوایی است و در جاهایی هم که وزن آوایی به اصطلاح سخته دارد با ضد ضربها در خوانش اصلاح میشه و این درواقع تفاوت در کنار نگارش و خوانش روان‌تر ترانه از تفاوت‌های اصلی شعر، و ارائه‌های امروزی است که در مقاله ای به آن خواهم پرداخت و در جاهایی هم از واژگان تکراری و نا زیبا استفاده شده که در مقابل انتخاب جملات فصیح و چیدمان زیبا(نظم) به چشم همگان نمی‌آید.

درکل به دوست هنرمندم به جهت ارائه چنین کار انسان دوستانهء بدور از هر تعصب تبریک عرض میکنم.

به امید روزی که مردم دنیا بدور از رنگ و نژاد و قومیت و ملیت هرکدام به دین و آیین خود بدور از هیچ ترس و حراس انسان گونه زندگی کنند، که آدم بودن است و انسان شدن.